

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 84 0 К 029435 11 КвЛз
Бања Лука, 28.9.2011. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића, Обрена Бужанина, Драгомира Миљевића и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету осуђеног С.С. због кривичног дјела тешке тјелесне повреде из чл. 156. ст. 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о његовом и браниочевом захтјеву за заштиту законитости поднесеном против правноснажне пресуде Окружног суда у Добоју бр. 84 0 К 029435 11 Кж од 26.4.2011. године и Основног суда у Дервенти бр. 84 0 К 029435 10 К од 25.11.2010. године, у сједници вијећа одржаној дана 28.9.2011. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се захтјев за заштиту законитости као неоснован.

Образложење

Правноснажном пресудом Окружног суда у Добоју бр. 84 0 К 029435 11 Кж од 26.4.2011. године и Основног суда у Дервенти бр. 84 0 К 029435 10 К од 25.11.2010. године осуђени С.С. је оглашен је кривим због кривичног дјела тешке тјелесне повреде из чл. 156. ст. 1. Кривичног закона Републике Српске (КЗ РС), за које му је изречена условна осуда и утврђена казна затвора од осам мјесеци која се неће извршити ако у року од двије године не учини ново кривично дјело.

Против правноснажних пресуда осуђени и његов бранилац М.Ћ., адвокат из Д., поднијели су заједнички захтјев за заштиту законитости због повреде кривичног закона и повреде одредаба кривичног поступка, са приједлогом да се захтјев уважи, другостепена пресуда преиначи и осуђени ослободи од оптужбе или да се ова пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно одлучивање.

У складу са чл. 352. Закона о кривичном поступку-Пречишћени текст (ЗКП) захтјев је достављен на одговор републичком тужиоцу, који је предложио да се захтјев одбије као неоснован.

Овај суд је у сједници вијећа размотрио списе кривичног предмета и оцијенивши наводе захтјева нашао:

Захтјев за заштиту законитости није основан.

Захтјевом се нижестепене пресуде нападају по основу повреде кривичног закона и битне повреде одредаба кривичног поступка у вези са повредом права на одбрану. Међутим, дајући разлоге за ове основе захтјев не конкретизује у чему се састоји повреда кривичног закона, а у чему повреда права на одбрану и у повреди ког законског прописа. Образложење се своди на тврдњу да се не зна судбина жалбе осуђеног која је изјављена заједнички са браниоцем, јер другостепени суд у изреци пресуде ту жалбу не спомиње, да постоји несагласност између изреке објављене и писмено израђене пресуде, а остало је критика правилности потпуности чињеничне основе пресуде уз позивање на начело *in dubio pro geo*.

Осуђени и бранилац су изјавили заједничку жалбу против првостепене пресуде. Другостепени суд је о овој жалби одлучио али је у својој пресуди пропустио да наведе да је одлучио и о жалби осуђеног, наводећи само да се ради о жалби његовог браниоца. Овдје се ради о очигледној грешци у писању, а суштина је да је о жалби као заједничком правном лијеку донијета одлука. Ради тога се не може ни сматрати да је пропуштено да се одлучи о жалби осуђеног и да је тиме повријеђено његово право на одбрану. Када другостепени суд одлучујући о заједничкој жалби осуђеног и његовог браниоца у изреци пресуде пропусти да означи и осуђеног као жалиоца, а о тој жалби је одлучио он тиме није повриједио право осуђеног на одбрану.

Постоји одређена несагласност између изреке јавно објављене и писмено израђене пресуде у позивању на прописе за одмјеравање казне и осуди на условну осуду или изрицању условне осуде. Али како нема одступања у изреченој санкцији, утврђеној казни и времену провјеравања, то суд није починио повреду кривичног закона из чл. 312 ЗКП.

Остали наводи су чињеничне природе и као такви се не могу користити за подношење овог правног лијека, јер се чињенично стање из правноснажне пресуде прихвата као правилно и потпуно утврђено.

Пошто није утврдио наведене повреде Закона о кривичном поступку Врховни суд је из наведених разлога одлучио као у изреци пресуде одбијањем захтјева за заштиту законитости као неоснованог, у смислу одредбе чл. 354. ЗКП.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Желимир Барић